

Використання методу змішаного навчання, на нашу думку, має сприяти якісній зміні змісту навчання. Різноманітність ресурсів електронної складової змішаного курсу відкриває нові можливості презентації навчального матеріалу в доступній і цікавій формі.

Потенціал комп'ютерних засобів для реалізації якісного навчання, заснованого на принципі гнучкості і варіативності, дозволяє студентам визначати індивідуальну траєкторію вивчення предмета самостійно.

Т. Г. Сухорукова

ПАРАМЕТРИ ЯКОСТІ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ НАВЧАННЯ

Змішане навчання – це цілеспрямований процес здобування знань, умінь та навичок в умовах інтеграції аудиторної і позааудиторної навчальної діяльності суб'єктів освітнього процесу на основі взаємного доповнення технологій традиційного, електронного, дистанційного та мобільного навчання.

До складу програм змішаного навчання входить величезна різноманітність навчальних технологій і підходів: електронні курси, практичне навчання, робота над конкретними проектами, службова ротация, електронні книги, мобільне навчання, коучинг, очні курси, виїзне навчання, навчальні ігри та симуляції, формальне навчання та ін.

Значне місце в системі змішаного навчання посідають дистанційні курси. Дистанційні курси класифікуються:

- 1) з предметів, освоєваних у рамках курсу;
- 2) за необхідним рівнем підготовленості потенційних учнів або за їхнім віком;
- 3) за програмними цілями, які ставляться перед курсом;
- 4) за технологічними базами та ін.

На сьогодні немає єдиної методики складання дистанційних курсів. Однак важливо, щоб дистанційні курси навчання відповідали певним параметрам якості. Питання оцінки якості залишається найбільш складним, оскільки немає єдиної нормативної бази проведення подібного оцінювання.

Виходячи з логіки оцінювання можна стверджувати, що оцінка якості дистанційних курсів має враховувати наявність трьох основних груп подання інформації, які ґрунтуються на чуттєвій модальності людини:

- слухові засоби подання інформації;
- зорові засоби подання інформації;
- аудіовізуальні засоби подання інформації.

Якщо до слухових засобів відносять усну мову, записану на різні носії, а до зорових засобів відносять моделі, таблиці, рисунки, креслення, а також презентації, то до аудіовізуальних засобів подання інформації слід відносити навчальні відеоролики, відеолекції, мультиплікації, анімації та ін.

Якість дистанційних курсів навчання необхідно оцінювати за резульгуючими показниками, до яких слід віднести:

- коефіцієнт використання методичної літератури;
- коефіцієнт роботи в системі Moodle з розрахунку 20 академічних годин на тиждень;
- коефіцієнт роботи в Zoom (Classroom та ін.) з розрахунку 60 академічних годин на тиждень;
- динаміка середнього бала успішності з конкретної дисципліни;
- рівень освоєння базових компетентностей за професією.

З позиції студента матеріал дистанційного навчання має бути привабливим, зручним у використанні, легко сприйматися. Оцінку перелічених параметрів можна проводити після закінчення курсу. Результати оцінки мають ураховуватися при розрахунку інтегрального показника ефективності дистанційного навчання.

О. М. Полякова, О. В. Шраменко

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) для дистанційної взаємодії в системі вищої освіти трансформує освітній процес в більш гнучкий та динамічний, наділяючи його індивідуальними властивостями та ставлячи нові вимоги до організації навчання.

Дистанційне навчання є асинхронною формою вивчення дисциплін, що передбачає самостійне засвоєння студентами спеціально організованих навчальних матеріалів з оперативним доступом до них; контроль і управління навчальною діяльністю, здійснювані віддаленим викладачем.

Реалізація дистанційних освітніх технологій може бути здійснена у формі лекцій з використанням відео- та аудіоматеріалів, семінарів у формі відеоконференцій, чат-занять, вебінарів, консультацій. Важливою функцією інформаційно-освітнього середовища виступає організація інформаційної взаємодії між викладачами та студентами. Це постійний і своєчасний зворотний зв'язок між викладачем і здобувачем освіти, доступність до електронних засобів навчання, грамотна візуалізація навчальної інформації, взаємодія з іншими учасниками освітньої діяльності.

ІКТ здатні оптимізувати процес навчання, більшою мірою розкрити потенціал учнів, мотивувати їх, проте їх використання стикається з деякими проблемами організаційного та методичного характеру.

Впровадження інформаційних технологій в освітні установи вимагає використання відповідного технічного забезпечення, розробку навчальних програм, методичних рекомендацій, інструкцій, посібників, прикладів дистанційних занять з урахуванням особливостей навчального процесу.